

"När jag var liten var jag övertygad om att jag kunde flyga." Inspirerad av Karens novell "Dykaren" byggde Marie Louise Kold sina vingar och har likt en ängel svävat på en månbelyst kulle. Varje fullmåne åker hon ut till en särskild plats för att utföra en ritual till månens ära.

Månen ger henne kraft och inspiration

Av **Britt Yngveson** (text)
och **Ewa Levau** (foto)

britt.yngveson@sydsvenskan.se

MALMÖ. När månen är full är den som allra mest magisk. Då händer det att Marie Louise Kold åker till sin hemliga plats någonstans i Skåne och utför sin dans till himlakroppens ära. Ensam med världsalldet upplever hon nästan fysiskt månens starka dragningskraft. Och dokumenterar ritualen genom att fotografera med självutlösare som resulterar i drömliknande bilder.

- Jag har alltid varit fascinerad av månen, ända sedan jag var liten flicka, berättar hon när vi träffas i ateljén nära Kronprinsen. Men det handlar inte om någon månkult, för mig är det en meditativ upplevelse, en kontakt med naturen som ger kraft och lugn. Marie Louise Kold arbetar med metaller samt fotografi, inspirerad inte bara av månens magiska cirkel utan också av den danska författarinnan Karen Blixens liv och texter.

- Hon har betytt otroligt mycket för mig ända sedan jag första gången läste en av hennes böcker i början av 90-talet. Jag känner igen mig själv i det hon skriver.

Karen Blixen bodde flera år i Kenya, där hon knöt starka band till masai-folket. De gav henne smeknamnet "Hon som först ser nymånen" för att hon bättre än någon annan kunde identifiera djur på långt håll. Även här finns sambandet med månen, konstaterar Marie Louise Kold och pratar entusiastiskt om den kvinna som påverkat hela hennes liv. Så läser hon, spontant och utantill ur "Dykaren":

"Ännu har ingen sett flyttfåglarna söka mot sådana varma sfärer som inte fanns, eller floderna bryta sig väg genom klippgrund och öken för att förenas i ett hav som icke var. Ty Gud skapar inte en längtan utan att ha en uppfyllande verklighet redo". Eftersom Marie Louise Kold är född i Danmark har hon ännu en gemensam nämnare med den berömda författarinnan. På bordet i ateljén ligger ett stort mosaikarbete som föreställer Blixen och som består av 872 små kopparplåtbitar, alla patinerade på olika sätt. De metaller hon bearbetar är främst koppar, mässing och brons som hon etsar, patinerar och målar på. Använder plåten som duk, helt enkelt. Här, i ateljén högst upp i ett hyreshus i Slottsstaden är det inte månens magi utan vardagens realism som dominerar.

Här jobbar Marie Louise på heltid för att försörja sig och överallt trängs burkar och flaskor med svavellever, kopparsulfat, ättikssyra, regnvatten och annat som hon använder för att skapa sina verk.

I ett hörn står glänsande kopparplåtar, kopparfolie ligger i travar på en hylla medan hennes månfotografier dekorerar den ena väggen.

Och visst vilar det en magisk anda över hennes bilder, där hon som en skugga står naken i månens strålgång, med vingar fladdrande bakom ryggen eller insvept i ett moln av florstunt tyg. Första gången hon utförde en månritual var den 22 december 1999, årtusendets sista fullmåne.

-- Jag tycker det kan få finnas något som är lite magiskt och oförklarligt i en värld där allting ska utredas och tolkas. Mina förhoppning är att människor som ser mina bilder, ska förstå att det kan hända magiska saker en vanlig tisdagskväll.

Nästa gång det är fullmåne är den 24 juli.

Just nu har Marie Louise Kold bråda dagar eftersom större delen av hösten är fullbokad. Flera utställningar hos stora företags konstföreningar väntar och i oktober deltar hon i en stor konstmässa i Odense.

Sydsvenska Dagbladet, 8 juli 2002

Den danska författarinnan Karen Blixen har betytt oerhört mycket för Marie Louise Kold. Med ett stort mosaikarbete sammansatt av över 800 kopparplåtbitar hedrar hon sin stora inspirationskälla.